

3) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż w obecnym stanie prawa Unii okoliczność, że podmiot gospodarczy posiada w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, zezwolenie umożliwiające mu oferowanie gier losowych, nie stoi na przeszkodzie temu, aby inne państwo członkowskie uzależniało, z poszanowaniem wymogów prawa Unii, możliwość oferowania przez taki podmiot takich usług konsumentom znajdującym się na jego terytorium od posiadania zezwolenia wydanego przez jego własne władze.

(¹) Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Sprawa C-49/12) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 1 ust. 1 — Zakres stosowania — Pojęcie sprawy cywilnej i handlowej — Powództwo wniesione przez organ władzy publicznej — Naprawienie szkody wyrządzonej wskutek uczestnictwa w oszustwie podatkowym osoby trzeciej, która sama nie jest płatnikiem podatku VAT)

(2013/C 325/08)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona pozwana: Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Østre Landsret — Wykładnia art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Zakres zastosowania — Objęcie zakresem zastosowania powództwa o naprawienie szkody wyrządzonej przez niezapłacenie podatku od wartości dodanej, wytoczonego przez organ podatkowy państwa członkowskiego przeciwko osobom fizycznym i prawnym mającym, odpowiednio, miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim, opartego na zarzu-

canym pozwanym popełnieniu czynu określanego jako „unlawful means conspiracy”, zaliczanego do prawa deliktów („tort”).

Sentencja

Pojęcie sprawy cywilnej i handlowej w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono powództwo, w ramach którego władze państwa członkowskiego domagają się od osób fizycznych i prawnych mających siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez niedozwolone porozumienie mające na celu popełnienie oszustwa polegającego na uchylaniu się od podatku VAT należnego w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Anton Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker” przeciwko Melitcie Josefie Boedeker

(Sprawa C-64/12) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Umowa o pracę — Artykuł 6 ust. 2 — Prawo właściwe w przypadku braku wyboru prawa — Prawo państwa, w którym pracownik „zazwyczaj świadczy pracę” — Umowa o pracę wykazująca ściślejszy związek z innym państwem członkowskim)

(2013/C 325/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anton Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker”

Strona pozwana: Melitta Josefa Boedeker

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 6 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 266, s. 1) — Prawo właściwe w przypadku braku wyboru prawa — Umowa o pracę — Prawo państwa, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę — Pracownik, który świadczył pracę długotrwale i nieprzerwanie w jednym państwie członkowskim — Umowa o pracę wykazująca, w świetle wszystkich pozostałych okoliczności sprawy, ścisły związek z innym państwem członkowskim